

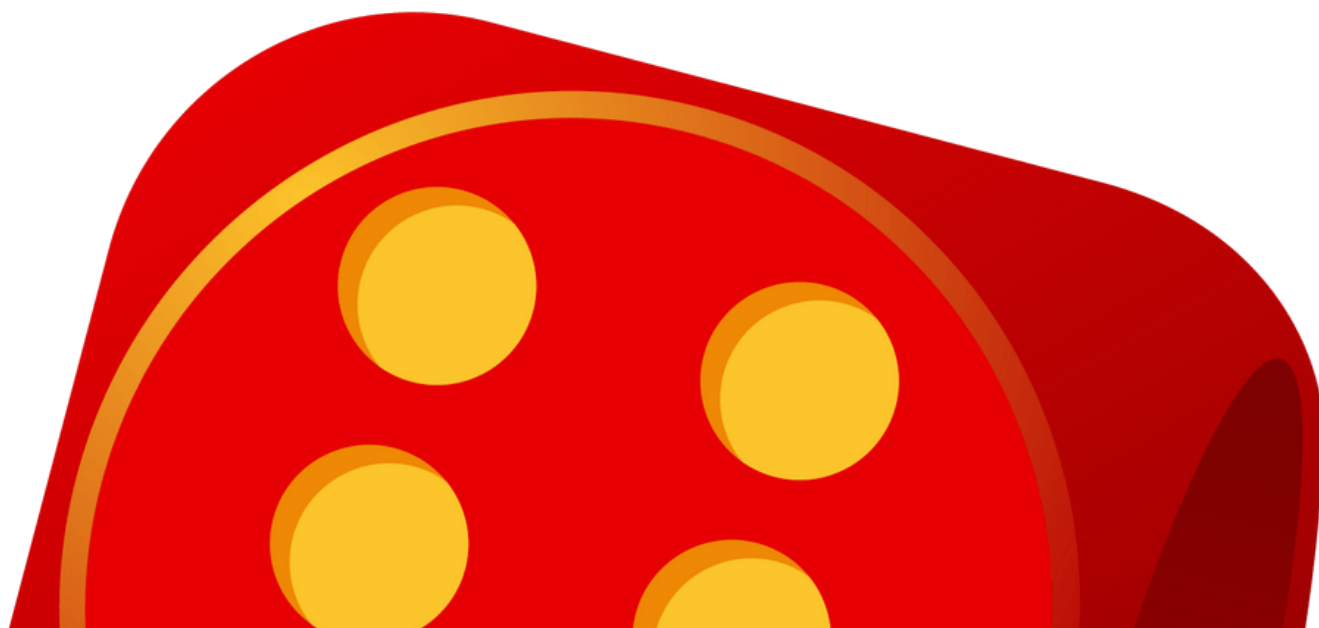
Foto: Metaworks_photography_&_art

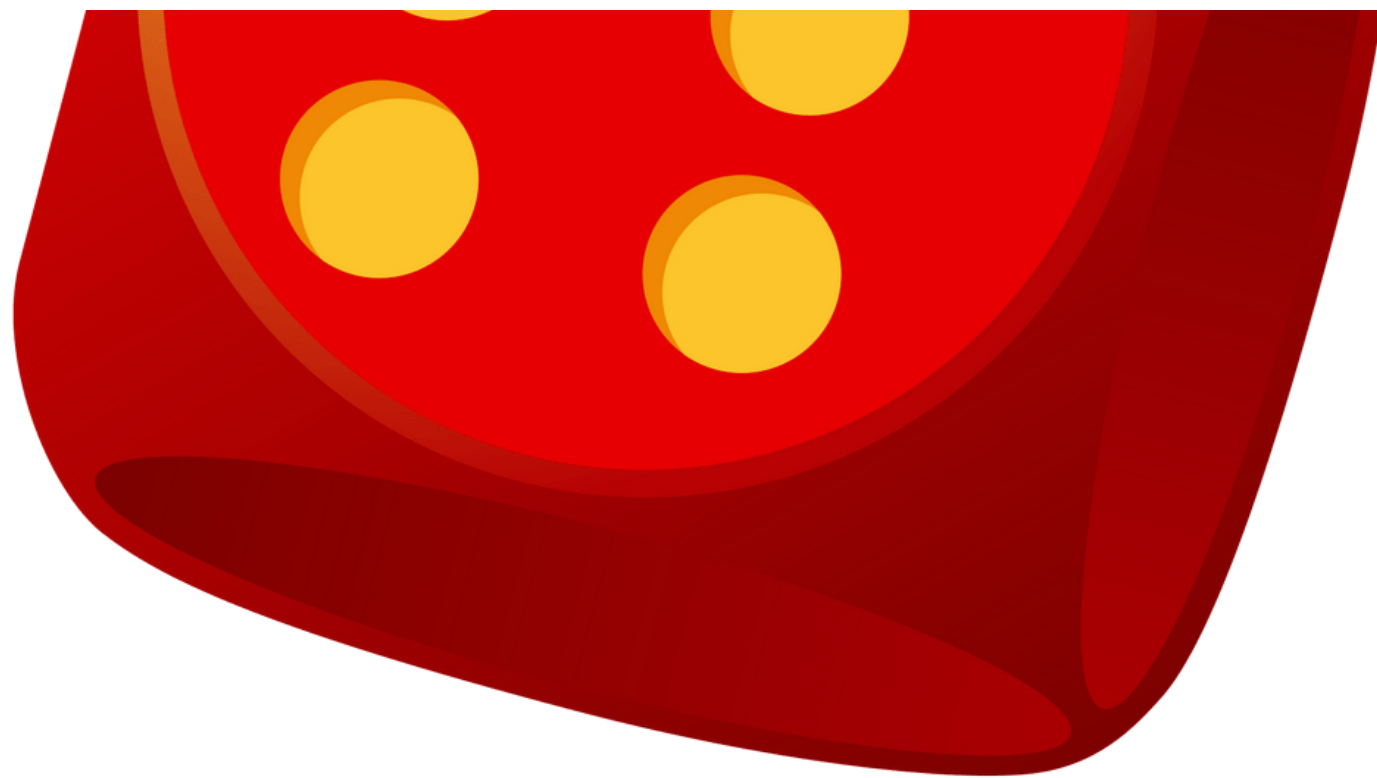
Jordnært og himlaga

Et lysglimt for ørene.

Av [Roger Ødegård](#)

Publisert 5. april 2020

Så kom da endelig plata.

Den lenge bebudede.

Tittelen har jeg visst lenge.

Helt nære.

Den harmonerer fint med de fem singlene som hadde blitt sluppet i et tidsspenn på over ett år i forkant av utgivelsen.

Helt nære er dog en paradoksal tittel i Koronaens tid.

Men hvem i all verden –inntil for drøye tre uker siden – hadde trudd at det var avstanden - det motsatte av nærheten - som skulle bli det som kan redde oss ut av vår moderne tids største krise her oppe på [Fleskeberget?](#)

For de har hatt større kriser andre steder her i verden, her på skipet Titanic, både i farvannet og kjølvannet – særlig de som åker under oss – på tredjeklasse.

Vi profiterer fortsatt på å bo i et av verdens rikeste land.

Vel, vel.

Tilbake til de nære ting.

Vi må ikke glemme de nære ting.

Selv om de virker fjernere enn noen gang, her vi sitter i hver vår husarrest.

Den lykken du søker

Bak blånende fjell

Kan hende du alltid

Har eiet den selv

Du skal ikke jage

I hvileløs ring

Men lær deg å elske

De nære ting

- K. Foss/R. Bøe

Albumet til orkesteret jeg la huet på blokka for og bebuda at var [«Det beste som har skjedd Høland siden forrige årtusen»](#) for en stund tilbaket, holder hypen jeg sjøl bidro til.

Og væl så det.

[Åkerland](#) består først og fremst av tre veldig jordnære mennesker: Trond Inge Johansen, Lars Tormod Jensen og Elin Glende.

De står godt til hverandre, de tre.

Dyktige musikere er de også.

Johansen og Glende har vekslet på med å skrive låtene, og et par har de også skrevet sammen.

Tekstene er lune og jordnære, og selv om de ofte beskriver naturen, sånn som i Hvitveisen, Elinor og hesten, Regn på ruta og Snø, er bestandig menneskelige følelser og tanker med.

Regn på ruta og Natta er sanger der Glendes innsmigrende og behagelige stemme klarer å gjøre mørket til noe lyst.

Det er stor låtskriverkunst, dét, spesielt på det noe kantete og umusikalske språket vi snakker her i landet.

Ordene som brukes i Åkerland-universet er gjennomgående begripelige og ujålete.

Samtidig er det lyrisk og vakkert.

Temaene spenner fra livslang kjærlighet, oppvekst, fest og moro, en husmannsplass-historie, turer i skogen og familie.

I coveret på plata – for den selges fysisk til og med – på compact disc – fortelles det en liten historie rundt hver låt.

Sånt får du ikke på Spotify, vett – sjøl om skiva selvfølgelig også er tilgjengelig på de fleste strømmetjenestene, så løp og kjøp, music lovers.

[Musikken](#) er like jordnær som tekstene.

Organisk heter det, vel.

Ekte og i all hovedsak akustiske instrumenter er redskapen som brukes.

Plata er helt nydelig produsert av Magne Hellesjø og Thomas Nesheim (trakterer også diverse strengeinstrumenter på skiva) i Farm Studio.

Studioet ligger i Dalsroa i Søndre Høland.

For dette er et himlaga produkt.

Fra bunnen av.

Og i denne konteksten betyr *fra bunnen av* topp.

Lyden er vam og melodiene går an å nynnes til alle som én.

Radiovennlighet.

I tillegg til trioen er en rekke andre dyktige og navngjetne musikere med på utgivelsen.

De fleste låtene har et country/vise-uttrykk som passer godt for et band fra landet.

Landsens musikk av og for landsens folk.

Som en svoren kontrabass-fan – ikke bare ved høytidelige anledninger – er det også en fryd å høre bassist Lars Tormod Jensets velkjente signatur.

Den ligger som et ror som styrer alle låtene stødig i land gjennom hele skiva.

Flere av melodiene har satt seg fast i ørene etter kun kort tids lytting.

Skal jeg velge noen favoritter fra plata, må Evig din, Trond Inges fantastiske hyllest til besteforeldrene sine, inkluderes.

Evig kjærlighet, DET hadde vært noe, karer.

Også har Elinor og hesten, Elins hyllest til mai-kveldene, med frihet skrevet all over.

DET hadde vært noe – i Koronaens tid, karer.

Og som gammel Vømmøl Spellmannslagsfan blir jo Midtsommerdans, om Hansemann og Borghild på den gamle danseplassen som kunne vært i [Vømmøldal'n](#) så vel som på Brua eller i Høland, en inntertier.

Låta svinger som Bagheera og Baloo, karer!

Nå mangler det egentlig bare å få hørt denne treenigheten i levende live fra en scene.

Ikke det at det har mangla anledninger til å høre Åkerland, jeg har bare ikke fått surra meg til det ennå.

Orkesteret har spelt ved en rekke lokale anledninger, men tvilsomme grunner som cocktail-influensa eller generell travelhet har hindra meg til nå.

Også Koronaen, da.

Den stoppa meg - og alle andre som skulle dit - torsdag 26. mars, da Åkerland skulle arrangere slippfest i en av de bruneste og fineste bulene jeg veit om i Norges eneste by.

Utbruddet satte en stopper for helkvelden i Herr Nilsens lokaler, som jeg nitidig hadde planlagt, ved å avspasere dagen etter, med overnatting i Tigerstaden og greier.

For sjøl om jeg er like lenka til Brua som Dean Martin var til drinken og sigaren, trives jeg med å ta meg en tur til fjerne himmelstrøk innimellom.

Og dersom jeg kan få med meg prima musikk og en mikroøl på kjøpet, plager ikke jeg noen før potta mi må tømmes.

Men, men, en vakker dag, folkens, så sees vi, og om det så blir en streama-konsert uten publikum, så sees vi på fjernsynet – i den fjerne tida som herjer nå.

Ønske herved overlevert.

Som det heter på Bob-språket vi forstår så godt alle fire: [We'll meet on edges, soon, said !](#)

 [Blogg](#) [Åkerland](#) [Country](#) [Musikk](#) [Plateslipp](#)

Kommentarer til denne saken

Til toppen

Utgiver: Indre Akershus Blad, Bjørkeveien 4, 1940 Bjørkelangen

- Ansvarlig redaktør/daglig leder: Arne Henrik Vestreng • Tips oss: 63 85 48 00
 - Annonser: 63 85 48 00 • Rubrikkannonse • Kontakt oss
- Personvernpolicy / Informasjonskapsler • Vær varsom-plakaten

© 2020

